

„Bár hangunk legyen...”

„A Tamási Áron Közhasznú Alapítvány 2025-ben a Tamási Áron-díjat a romániai oktatási rendszerben elérhető első magyar nyelvű magánének szak létrehozásáért, a fiatal magyar tehetségek felkarolásáért, közösségteremtő munkájáért, Molnár Leventének, a Partiumi Keresztény Egyetem világhírű művésztanárának adományozza.”

Molnár Levente éneke és szavai a díj átvételekor,
Farkaslakán, 2025. szeptember 20-án

Az hol én elmenyek, még az fák es sírnak,
Gyenge ágairól levelek lehullnak.
Hulljatok levelek, rejtsetek el éngem,
Mert az én édesöm sírva keres éngem.

Sír az út előttem, bánkódik az ösveny,
Még az is azt mondja, áldjon meg az Isten.
Áldjon meg az Isten minden javaival,
Mint kerti violát drága illatokkal.

(Kodály Zoltán: *Székelyfonó*)

Sokat mond ez a dal és nem terveztem beszélni, meg nehéz is ilyen meghatódottnan. Az, hogy nem a művészetemért, az éneklésemért kapom a díjat, igen komoly felelősség.

Emlékszem, hogy pályakezdőként nekem mi hiányzott: igyekszem ezt megteremteni a mai fiatalságnak. Higgyék el, nem könnyű. A mai fiatalok bolyonganak a rengetegben. És mi székelyek is komoly igénybevételben vagyunk. Ha még nem is látunk tisztán ebben a nagy sűrűségben és homályban, de bárha már a hangunkat elkezdjük hallatni, akkor egymásra találhatunk olyanokkal, akik odafigyelnének ránk.

Napestig tudnám sorolni, mire vagyok büszke a székelységben. Közte vannak a papjaink: amikor zarándokoltam haza, nagyon sok kiváló emberrel beszélgettem. Mindannyian mondták, az kellene nekünk, hogy ismerjenek, hogy ne tapossanak el. Ha a munkássággal tudok tenni azért, hogy bár hangunk legyen, ha a zászlót még nem is tudjuk olyan magasra emelni – de eljöhet annak is az ideje. Tamási kiváló alap lehet ahhoz, hogy zeneileg erősen, hangosan szóljunk, legyen saját székely nemzeti daljátékunk. Az igazi az lenne, ha megszületne egy művéből a saját nemzeti operánk.

Köszönöm, hogy itt lehettem!

Rátkay Ildikó

(1943–2025)

Elhunyt folyóiratunk nyelvi lektora, a kilencvenes évek és az ezredforduló szerkesztőségi titkárnője. Harminchárom évet szentelt életéből a *Hitelnek*.